

**Abesinski princ prinaša v spremstvu
pritočnika ameriškega, predsednika
Rooseveltu pozdrave cesarja Abesinije
(v vzhodni Afriki.)**

ni ostala neprizadeta niti ena trgovina in so uničene tudi vse zaloge blaga. Nad 10.000 prebivalcev je izgubilo vse svoje imetje. Med prebivalstvom vlada silna žalost in potrnost. Mnogi so izvršili samomor. Koliko človeških žrtev je zahtevala nesreča, se še ni dalo ugotoviti. Do sedaj pogrešajo okrog 100 ljudi.

Primarij dr. Černič se je vrnil in spet redno ordinira v sanatoriju, Gosposka ulica 49 (tel.

23—58) od 11. do 12. in od 14. do 16. ure. Ob nedeljah in praznikih od 9. do 10. ure. 840

Dr. Anton Hrovat, ordinarij bolnice križevskega reda v Ormožu, je odsoten od 10. do 31. avgusta. 842

Goreči zemeljski plini.

Ako se peljemo iz Klausenburga (danes v Romuniji) v južno-vzhodni smeri v Kronstadt, zagledamo nekaj km pred mestecem Mediasch rdečkasto svetlikanje na nebu. Čim bolj se bližamo temu kraju, tem močnejši postaja svit. Pred nedavnim je začel tamkaj goreti vrelec zemeljskega plina. Pri vsem prizadevanju doslej ni uspelo, da bi bili pogasili ali udušili ogenj. Ako ostavimo vlak na neznatnem kolodvoru v Mediaschu, smo prepričani, da smo zašli na drugi svet. Čeravno je noč, odseva nebo rdeče-zlato. Nevzdržna vročina teži nad krajem.

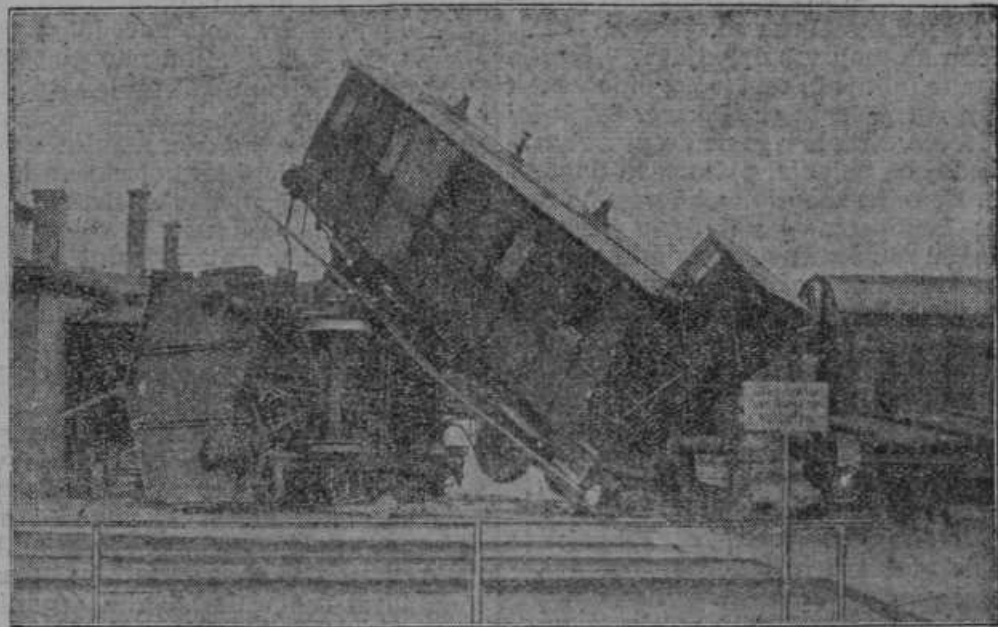
Pogorišče je obdano krog in krog od straža. Opazovalec mora zatisniti skle-

leče oči, da ga sij požara popolnoma ne oslepi. Ako odpremo oči za trenutek, se nam nudi slika naravnega veličanstva. Iz zemlje gori proti nebu plamen, kakor bi hotel doseči višino zvezd.

Straža, ki pusti opazovalca dalje samo, ako se izkaže z legitimacijo, napravi še jedva utis človeka. Njegov obraz in obleka sta ena plast saj. Ako se bližamo goreči luknji, je videti, kakor bi gledali pred seboj in udihavali tekoči ogenj.

Cela pokrajina je razsvetljena v noči kakor po dnevu. Stražarji v negorljivih azbestnih oblekah tekajo sem ter tja ter skušajo rešiti, kar se še sploh da oteti. Eden postane nezavesten, hitro ga odneso iz območja ognja. Pred nekaj dnevi sta postala skoraj žrtvi plamenov 2 ameriška častnikarja. Upala sta se preblizu in komaj ter komaj so ju še rešili.

Cela armada inženjerjev in pomožnega osebja iz cele Romunije je na delu. Čete vojaštva pomagajo. Nikdo ne mo-

**Na Saksonskem je divjal tako silovit vihar, da je prevračal na kolodvoru v
Pirni vagone.**

Tolovajska kraljica v Londonu.

Londonska policija zasleduje z vso vnemo nobel žensko, ki je izvedla v Londonu kot voditeljica tolovajske bande zelo drzen napad. Tolovajska kraljica, kakor jo je krstilo angleško časopisje, se odlikuje po izredni hrabrosti. Sedi ob krmilu avtomobila, katerega se poslužuje banda pri napadih. Je to izboren voz z izredno hitrostjo. Gospa ob volanu vozi zelo varno ter spretno. — Prvič in uspešno je sodelovala pri izropanju trgovine z dragulji v Westendu. Rop sta izvršila dva moška, ki sta grozila lastniku dragocenosti s smrtjo,

Pavel Keller:

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

V samoto me je spremljal moj sluga Tim. Je že prilično mlad mož, zvesta duša; le imeniti se preveč. Prevzel sem ga bil od nekega grofovskega prijatelja, ki je prišel na nič, ki ni potreboval noben a lakaja več, ampak je tam v Ameriki postal natakarkar.

Timu je radi te grofove usode skoraj počilo srce. Ne da bi bil visel na svojem prejšnjem gospodu s tako veliko ljubeznijo — saj je pogostokrat grdo ravnal z njim — toda to, da lahko imenitnost tako nizko pade, da visokorodni gospod lahko zleze v natakarski frak, da je kaj takega sploh mogoče na tem pokvarjenem svetu, to še sedaj napolnjuje Timovo srce s turobnostjo.

Tudi mene ima Tim za napol izgubljenega. Ko je bil stopil čez prag moje hiše v gozdu, ki mi jo je postavil neki prijatelj arhitekt res prav lično in tudi kar odlično, je molče šel po osmerih sobah, si ogledal verando, vse pritikline, nato pa rekel:

»Milostljivi gospod bodo imeli tukaj primerno stanovanje, kadar bodo mimogrede prebivali na kmetih.«

»Motite se, Tim! Tukaj ne bom stanoval le mimogrede, ampak za vselej. Marsikaj se bo spremenilo. In da takoj nekaj povem: odslej mi ne boš rekel več »milostljivi gospod«, ampak samo »gospod Hubert«, in jaz tebe ne bom več tikal, ampak vikal. Podemokratila se bova. Ali me razumete, dragi Tim?«

Ni rekel nobene besede, napravil je le enega svojih brezhibnih poklonov; opazil pa sem, da se je njegov gladko obriti obraz nenadoma prevlekel s skrbipolnimi gubami.

Isti večer še je prišel k meni in rekel:

»Odpustite, milostljivi gospod, toda če milostljivemu gospodu ne smem več reči »milostljivi

re zagospodovati nad ognjem. Pritisk, pod katerim izpuhneva plin iz zemlje, postaja vedno močnejši, plamen stalno višji. V oddaljenosti pol km znaša vročina 70 stopinj. Drevesa, grmovja ter trava, vse kar je rastle krog plinskega žrela, je izginilo vsled eksplozij. Daleč na okrog se trese zemlja. Vse je podminirano s plinskimi žilami. Delavci in kmetje v majhnih kočicah v okolici zabijejo v nočeh okna z deskami, da se jim odpočijejo oči vsaj za nekaj ur. Po dnevu opravljajo po možnosti svoja dela, ali pa se zbirajo v cerkvah, kjer goreče prosijo Stvarnika, da odvrne od njih strašno muko.

Nekoč je bil ravno zemeljski plin pod naseljem, ki mu je pripomogel v kratkem času do mesta in znamenitosti.

Ko so odkrili pred leti vrelc podzemeljskega plina, je prišla ameriška družba, ki je pričela izrabljati plin. Izvrtali so v zemljo luknje, napeljali cevi in zbirali plin v ogromne nabiralnike. Od tamkaj so napeljavali plin v oddaljena mesta in kraje. Pred dnevi je prišlo do podzemeljske eksplozije, ki je uničila na mah vse napeljave. V zemljo izvrtane luknje in cevi je pognalo v zrak in jih razneslo bogznaj kam. Od tedaj gori žrelo. Nikakor se ne da prerokovati, kdaj bo pojenjal plamen in dogorel plin. Ko se bo zgodilo to, bo postalo mesto Mediasch — naselbina beračev. Sedaj še romajo tisoči tja, da bi napasli svoje radovedne oči, po ugašenju bode vse pozabilo na pomilovanja vredne prebivalce.

Zakladi, ki se skrivajo in počivajo pod gozdovi in travniki v Romuniji, so obenem bogastvo in nesreča. Še danes je javnosti v živem spominu siloviti požar petrolejskih vrelcev v Moreni, ki je trajal dva in pol leta. Tudi tega požara ni pogasila človeška roka, ampak je kar na mah kakor čudežno prenehal.

Ali si že obnovil naročnino?

gospod, potem prosim milostljivega gospoda, da me pusti iz službe; kajti sicer ne vzdržim. Da pa me hočete vikati, to že sprejemem.»

Molčal sem nekaj časa, nato pa sem rekel:

»Tim, ti si čuden človek. Toda če mi boš še rekel milostljivi gospod, bom tudi jaz tebe še nadalje tikal. To se razume samo po sebi.«

S tem je bil očitvidno le napol zadovoljen; toda udal se je in ni govoril več o tem, da bi ga odpustil.

Že trikrat mi je pripovedoval zgodbo o nekem visokorodnem gospodu, ki ga je bogvé kakšna usoda vrgla le z nekaj služabniki na odljuden grad. Stari gospod, ki je vsak dan moral sedeti pri mizi čisto sam, se je kljub temu pred vsako jedjo skrbno napravil in bi nikakor ne mogel spraviti v sebe grižljaja, če bi pri »dineju« ne sedel v fraku in s svežo ovratnico okrog vratu in če bi mu ne stregel pri mizi služabnik v ravno tako brezhibni livreji.

»Ni se hotel pokmetiti,« je pristavil Tim; »spoštovanja do samega sebe ni izgubil, to deščino je imel v svoji krvi.«

DRUŠTVENE VESTI

Katoliške mladeniške organizacije v Nemčiji.

Konkordat, sklenjen med sv. Stolico in nemško državo, zajamčuje katoliškim prosvetnim in vzgojnim organizacijam v Nemčiji svobodo in nemoteno delovanje. Med temi društvi zavzemajo katoliške mladeniške organizacije najvažnejše mesto. Hitlerjevski valjar, ki je v Nemčiji pomandral vse organizacije, ki niso narodno-socialistične, je hotel zdrobiti in ugonobiti tudi katoliška mladeniška društva, ki so mu bila v posebni meri trn v peti. Hitlerjevci so že udrli v mladinske domove ter se polastili imovine mladinskih zvez, hoteč katoliško mladinsko organizacijo zenačiti, to je, vreči v žrelo narodnega socializma. To je bila vojna napoved nemškemu katolicizmu, ki vzgoje svoje mladine absolutno noče dati iz svojih rok. Katoličani, njim na čelu nemški škofje, so bili pripravljeni, ta boj vojevati. Obseg tega boja in njegov nasledek bi bil veliko večji nego onega, ki so ga nemški katoličani morali vojevati v 70. in 80. letih preteklega stoletja ni ki je v zgodovini znan pod imenom »kulturni boj«.

V Nemčiji se je že zbirala katoliška falanga. Hitler pa ni poslal svojih napadalnih čet proti tej falangi, marveč je poslal državnega podkanclerja von Papena v Rim, da sklene z rimskim papežem konkordat. V tej pogodbi med papežem in nemško državo je zajamčen vsem katoliškim prosvetnim društvom, torej tudi mladinskim organizacijam nemoten obstoj in svobodno delovanje. S tem se je katoliški Cerkvi ohranila najmočnejša katoliška mladeniška organizacija na celem svetu. Da dobimo

vsaj nekoliko vpogleda v to organizacijo in njeno obsežnost, hočemo navesti ime in članstvo najvažnejših organizacij te vrste. Zveza nemške katoliške mladine (Katholische Jugend Deutschlands) šteje okoli poldrugim milijon članov, katoliška obrtniška mladina 84 tisoč, zveza katoliške trgovske mladine 10.000, zveza mladih učiteljev 3000, katoliška študentska mladina (Mlada Nemčija) 12.300, ostale katoliške študentske organizacije 13.100, bavarska kmetijska mladina 24.000, zveza katoliških mladeničev (Katholischer Jungmännerverband) 382.500 članov. Iz navedenih števil se vidi, da znaša v Nemčiji število članov katoliških mladeniških organizacij, ki so zaščitene s konkordatom, to je, z mednarodno pogodbo, preko 2 milijona članov. Ako bode nemška vlada izpolnjevala svoje obljube in obveze, ki so zapisane v konkordatu, se bo katoliška mladeniška organizacija v Nemčiji ne samo držala, marveč bo tudi napredovala.

ŠMARJE PRI JELŠAH.

Šmarske, rogaška in del kozjanske dekanije so se odločili, da proslavi 1900letnico našega odrešenja z evharističnim kongresom v Šmarju pri Jelšah dne 3. septembra. Kongresa se udeleži osebno sam prevzvišeni škof g. dr. Ivan Jožef Tomažič. Na tem evharističnem kongresu hočemo vnovič sijajno pokazati vero svojih pradedov, ki nas uči, da je zakrament tisti »božji kruh, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje«. Iz te verske skrivnosti homo zajemali tisto moč, ki edina oplemenituje srca ljudi in razsvetljuje njih um z lučjo večne resnice. Za nas vse naj bo evharističen kongres veličasten »Sursum cordae«. Visoko naj se dvignejo naša srca, ko homo vsi edini v skupnem počaščenju najsvetejšega zakramenta; vesela bodo naša srca, ker to skupno češčenje izvira iz globočine naše vere ter je dokaz žive vere, ki jo gojimo do Kristusa. Preroditi se hočemo v evharističnem duhu, da nam bosta zasijala pravi mir in resnična sreča na zemlji. Verniki šmarske, rogaške in kozjanske dekanije, pokažimo dne 3. septembra, da nam je Kristus v Evharistiji

Iz tega se vidi, da je Tim dušeslovec, ki goji tiho nado, da me bo pri vsej svoji spoštljivosti malo vzgojil.

In pri vsem tem še ni na tako napačni poti.

— — —

Sinoči sem imel novo zabavo z njim. Poklical sem ga k sebi in rekel:

»Tim, tako sama sva. Najprej si morava oskrbeti nekaj živali.«

»Oh —,« je rekel Tim in oči so se mu zasvetile. »Konje! Jezdnega konja, dva konja za kočijol!«

»Ne, Tim! Kaj pa naj se vozim tu okoli? Gozdna pota niso za to, da bi se pa venomer vozil po drevoredu doli v to okrajno mestece, mi ne pade v glavo. Jezdnega konja bom morebiti še kupil. Toda za enkrat mislim na druge živali — na dva psa in približno deset kokoši.«

»Psa? Ko — koši?«

Prvikrat se je zgodilo, da je jecljal, ko je imel sicer tako okreten jezik. Toda hitro je prišel k sebi.

mu odvzela več milijonov vredne dragulje in odbrzela v avtomobilu, katerega je šofirala ženska. Zasedovanje s pomočjo drugih vozov je bilo izključeno, ker so stali vsi v nasprotni smeri. Predno so jih obrnili, so bili roparji že bogznaj kje. In ko so se slednjič obrnili vsi vozovi, da bi zasledovali begunce, je nastala taka zmeda, da ni dobil niti policijski voz toliko prostora, da bi se bil preril skozi. Nekaj prič roparskega dogodka je bilo ponosnih, ker so si zapomnile številko tolovaškega avtomobila. Žalibog se je izkazalo čez nekoliko časa, da je bila dotična številka last v